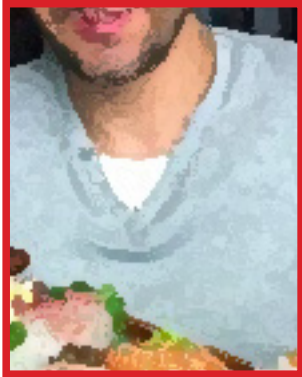

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: ARTAN

Όνομα: **ARTAN**

Επίθετο: **CAMI**

Ηλικία: **25**

Χώρα προέλευσης: **ALBANIA**

Ζει στην **Ιταλία** από το: **2005**

ΣΥΝΤΟΜΗ ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ο Artan ήταν πολύ νέος όταν αναγκάστηκε να φύγει από την Αλβανία. Οι γονείς του αποφάσισαν ότι πρέπει να μετακομίσει στην Ιταλία για να έχει ένα καλύτερο μέλλον. Η κατάσταση τους ήταν πολύ επικίνδυνη, καθώς εγκληματικές ομάδες οπλιζόντουσαν και καταλάμβαναν ολόκληρες πόλεις. Στην αρχή ήταν πολύ δύσκολο να προσαρμοστεί στο νέο περιβάλλον καθώς ήταν μόνος και σε πολύ μικρή ηλικία. Ωστόσο, η αποφασιστικότητά του να ξεπεράσει τα εμπόδια τον οδήγησε στο σημείο όπου είναι τώρα. Έχει χτίσει τη ζωή του στην Ιταλία και νιώθει σαν να είναι στο σπίτι.

«...ΨΑΧΝΩΝΤΑΣ ΓΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ»

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ARTAN - ΣΥΓΡΟΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΦΥΓΗ

Ο Artan ήταν 12 ετών όταν αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τη χώρα του. Μέχρι τότε ήταν πολύ νέος για να καταλάβει γιατί η ζωή του πήρε μια κατεύθυνση που δεν μπορούσε να ελέγξει.

Το άνοιγμα των αποθηκών πραγματοποιήθηκε στο βόρειο τμήμα της Αλβανίας για προστασία από τη βία του νότου. Η απόφαση ελήφθη από τον Πρόεδρο Berisha. Όταν οι νότιες Αλβανικές βάσεις λεηλατήθηκαν, υπολογίστηκε ότι, κατά μέσο όρο, κάθε αρσενικό από την ηλικία των δέκα ετών και πάνω, κατείχε τουλάχιστον ένα πυροβόλο όπλο και άφθονα πυρομαχικά. Προκειμένου να προστατευθούν οι πολίτες στη βόρεια και κεντρική Αλβανία, η κυβέρνηση επέτρεψε στους πολίτες να οπλιζονται από κυβερνητικές αποθήκες όπλων. Κατά τη διάρκεια της εξέγερσης, 656.000 όπλα διαφόρων τύπων, μαζί με 1.5 δισεκατομμύριο γύρους πυρομαχικών, 3.5 εκατομμύρια χειροβομβίδες και ένα εκατομμύριο ορυχεία, λεηλατήθηκαν από αποθήκες του στρατού.

Αυτή η κατάσταση δημιούργησε τεράστιο φόβο στους πολίτες. «*Θυμάμαι ότι η σιωπή έσπαγε τις νύχτες εξαιτίας των πυροβολισμών και την μαμά μου που προσπαθούσε να με ηρεμήσει για να με προστατεύσει*». Κατά την περίοδο αυτή, πολλοί φίλοι της οικογένειας του Artan σκοτώθηκαν. «*Δεν μπορούσαμε να περπατήσουμε ειρηνικά στους δρόμους, καθώς οι άνθρωποι μπορούσαν να σκοτώσουν κάθε στιγμή και ώρα της ημέρας*». Η περιοχή όπου ζούσε ο Artan ελέγχονταν από μια επικίνδυνη συμμορία, εμπόρους ναρκωτικών και λευκής σαρκός. Οι οικογένειες ήταν πολύ φοβισμένες όλη την ώρα.

Εξαιτίας αυτής της κατάστασης η οικογένεια του Artan προσπάθησε να ξεφύγει, αλλά η οικονομική τους κατάσταση δεν τους το επέτρεψε. Η μαμά του Artan διαπίστωσε ότι η Αλβανική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία Τίρανα σε συνεργασία με διεφθαρμένα πολιτικά κόμματα προσέφερε τη δυνατότητα στους ανήλικους να βγουν από τη χώρα. Η τιμή ήταν 4.000 ευρώ, η οποία ήταν ένα τεράστιο χρηματικό ποσό εκείνη την εποχή. Πληρώνοντας αυτό το ποσό, οι ανήλικοι

Ο Artan ήταν αποφασισμένος να μην ξαναζήσει τη ζωή του με φόβο και αυτό ήταν το κίνητρο που τον ωθούσε να ενταχθεί.

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: ARTAN

μπορούν να πάρουν μία ποδοσφαιρική εκπαίδευση μίας εβδομάδας στην Γερμανία. Η αλήθεια ήταν ότι όταν τα παιδιά έφυγαν για την Γερμανία, αφήθηκαν εγκαταλειμμένα σε διάφορες πόλεις της Ιταλίας, ώστε να βρουν μια νέα ζωή. Ο Artan ήταν ένας από αυτούς. «*Ήμουν 12 ετών, μόνος στο Brindisi. Δεν καταλάβαινα τι έκανα εκεί και γιατί, αλλά η μαμά μου, μου είπε ότι θα έχω ένα καλύτερο μέλλον*».

ΠΑΛΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΗΝ ΝΕΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

«*Μου πήρε λίγο χρόνο για να καταλάβω την κατάσταση μου. Οι γονείς μου πίστευαν ότι θα ήμουν πιο ευτυχισμένος στην Ιταλία, αλλά δεν ήμουν στην αρχή. Μου έλειπαν η οικογένεια και οι φίλοι μου*».

Όταν ο Artan έφτασε στην Ιταλία δεν μπορούσε να μιλήσει τη γλώσσα. Ένωθε πολύ απομονωμένος για πολλά χρόνια. Ήταν φοβισμένος και έγινε καταθλιπτικός. Οι κοινωνικές υπηρεσίες τον πήραν σε κοινοτικό κέντρο ανηλίκων.

ΕΝΤΑΞΗ ΚΑΙ ΑΝΤΑΠΟΔΟΣΗ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ο Artan αμέσως άρχισε να μελετάει την ιταλική γλώσσα. «Ήταν πολύ απογοητευτικό να μην καταλαβαίνω, αλλά ήθελα και έπρεπε να μάθω. Πέρασα ώρες μπροστά στην τηλεόραση, επαναλαμβάνοντας δυνατά κάθε λέξη που άκουγα ακόμα κι αν δεν μπορούσα να καταλάβω το νόημα». Ο Artan θέλησε να μάθει απεγνωσμένα τη γλώσσα, έτσι ώστε να μπορεί να συνεχίσει τα όνειρά του και να έχει το καλύτερο μέλλον για τον εαυτό του και τους γονείς του.

Σε ηλικία 17 ετών, ο Artan έλαβε τα έγγραφα άδειας μελέτης. Μέχρι τότε μπορούσε να μιλήσει άπαιστα Ιταλικά και έτσι εγγράφηκε σε

**Περνούσα
ώρες μπροστά
στην τηλεόραση
προσπαθώντας να
μάθω τη γλώσσα.**

τριετή επαγγελματική εκπαίδευση για να γίνει σεφ σε σχολή τουρισμού. «Κατά τη διάρκεια του προγράμματος όλοι οι μαθητές ήταν Ιταλοί και αρχικά ένιωσα ότι δε άνηκα σε αυτό το σχολείο, ακόμα κι αν η αποφασιστικότητά μου να σπουδάσω ήταν μεγάλη. Στη συνέχεια, με την πάροδο του χρόνου άρχισαν να με εμπιστεύονται, κατάλαβαν ότι δεν ήμουν απλώς **ένας Αλβανός αλλά ένα άτομο σαν αυτούς που ήθελε να δημιουργήσει ένα καλύτερο μέλλον και σιγά σιγά αρχίσαμε να σεβόμαστε ο ένας τον άλλο**».

Ο Artan προσπάθησε όσο το δυνατό περισσότερο στο σχολείο και στο τέλος κέρδισε τους υψηλότερους τελικούς βαθμούς. Έγινε ένας πολύ καλός φοιτητής. Η επιτυχία αυτή άνοιξε νέες δυνατότητες και κατάφερε να βρει δουλειά σε ένα πολύ φημισμένο εστιατόριο. Τώρα αισθάνεται ότι ανήκει στον ιταλικό πολιτισμό. «*Η Ιταλία είναι το σπίτι μου, η ζωή μου είναι εδώ*».